

Adiabata vs izoterma v p-V diagramu

$$-\left(\frac{\partial p}{\partial V}\right)_{ad} > -\left(\frac{\partial p}{\partial V}\right)_T \cdot \left(\frac{\partial p}{\partial V}\right)_{ad} \text{ je trochu ohýkávní notace, lépe } \left(\frac{dp}{dV}\right)_{ad} \text{ pro } p=p(V)$$

- když uvažujeme úvahou:

- $V \nearrow \Rightarrow p \downarrow$
  - plyn koná práci $\Rightarrow$ při adiabatické izolaci je také $V \nearrow \Rightarrow U \downarrow$
  - Joule: $U = U(\vartheta)$: $U \downarrow \Rightarrow \vartheta \downarrow$
  - jsme-li na izotermě, potom $\vartheta = \text{konst} \Rightarrow U = \text{konst} \Rightarrow$ plyn konající práci musí přijímat teplo
- $\Rightarrow$ Tak klesá pomaleji než po adiabate, po které plyn navíc i chladne

- později budeme umět tuto relaci ukázat obecně, dokonce najdeme explicitně poměr těchto derivací, zatím k tomu ale nemáme potřebné nástroje

Pozn: • pro ide. plyn $U(\vartheta, V) = U(\vartheta) \Leftrightarrow \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_{\vartheta} = 0$ (viz Fermi str. 22)
 // // teplo kalorimetru se nezměnila

Carnotův cyklus pro id. plyn

$$\bullet pV = Nk_B T$$
$$U = U(T)$$

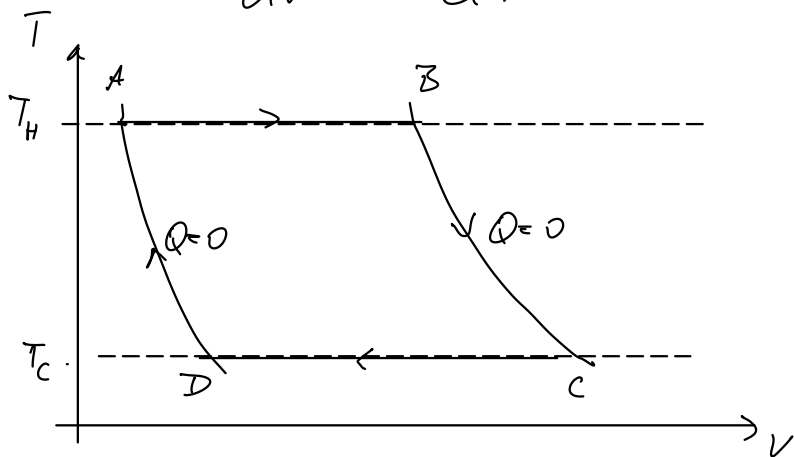
• zatím bych měl psát ρ místo T , chci ale ukázat, že stav. rovnice id. plynu obsahuje abs. teplotu

• jak vypadá adiabata ve V - T diagramu?

$$dQ = 0 = dU + p dV = \frac{dU}{dT} dT + p(T, V) dV = \boxed{\frac{dU}{dT} dT + \frac{Nk_B T}{V} dV = 0}$$

• obecně zatím $\frac{dU}{dT} = C(T) dT$

$$\Rightarrow \frac{dT}{dV} = -\frac{Nk_B T}{C(T)V} \Rightarrow \text{pro nekoust. } C(T) \text{ nemůžeme integrovat}$$

• $A \rightarrow B \dots U = \text{const} \Rightarrow Q_{AB} = -W_{AB}$

$$W_{AB} = - \int_A^B p dV = - \int_{V_A}^{V_B} \frac{Nk_B T_H}{V} dV = -Nk_B T_H \log \frac{V_B}{V_A}$$

$$\Rightarrow Q_{AB} = Nk_B T_H \log \frac{V_B}{V_A} > 0$$

• $B \rightarrow C \dots$ adiabata $\Rightarrow Q_{BC} = 0$

• $C \rightarrow D$: izoterma $T_C \Rightarrow Q_{CD} = Nk_B T_C \log \frac{V_D}{V_C} < 0$

$$\Rightarrow \eta = 1 + \frac{Q_{CD}}{Q_{AB}} = 1 + \frac{T_C}{T_H} \frac{\log \frac{V_D}{V_C}}{\log \frac{V_B}{V_A}} = 1 - \frac{T_C}{T_H} \left[\frac{\log \frac{V_C}{V_D}}{\log \frac{V_B}{V_A}} \right]$$

• co umíme říci o poměrech $\frac{V_C}{V_D}$ a $\frac{V_B}{V_A}$?

- B,C a A,D leží na dvou adiabatách, ovšem "ve stejné vzdálenosti"

- rovnice adiabaty je $\frac{dT}{dV} = -\frac{Nk_B T}{C(T)V}$

$$\Rightarrow \frac{dV}{V} = -\frac{C(T)}{Nk_B T} dT \Rightarrow \log V = f(T) \Rightarrow V = K e^{f(T)}$$

← tato konstanta
vybírá konkr.
adiabatu

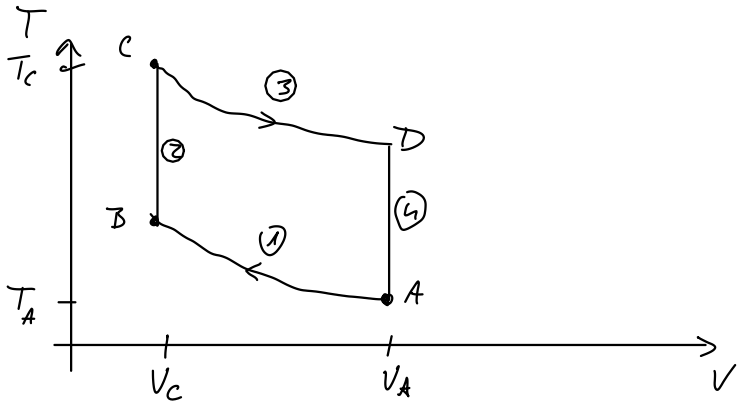
$$\Rightarrow \frac{V_C}{V_D} = \frac{K_{BC} e^{f(T_C)}}{K_{AD} e^{f(T_C)}} = \frac{K_{BC}}{K_{AD}} \Rightarrow \text{faktory}$$

$$\Rightarrow \frac{V_B}{V_A} = \frac{K_{BC} e^{f(T_H)}}{K_{AD} e^{f(T_H)}} = \frac{K_{BC}}{K_{AD}} \left. \log\left(\frac{V_C}{V_D}\right) \text{ a } \log\left(\frac{V_B}{V_A}\right) \text{ se zkrátí}$$

$$\Rightarrow \eta = 1 - \frac{T_C}{T_H} \Rightarrow \text{tepnota ve stavové rovnici id, plyn je absolutní}$$

Ottův cyklus (zážehový motor)

- adiabatické stlačení $\rightarrow$ izochorické zahřátí (hoření paliva) $\rightarrow$ adiabatické roztažení
- adiabatické stlačení $\rightarrow$ izochorické zahřátí (hoření paliva) $\rightarrow$ adiabatické roztažení
- $\rightarrow$ izochorické ochlazení (výfuk $\rightarrow$ sání)

• strategie: $\eta = 1 - \frac{|Q_{out}|}{Q_{in}}$

- 0, dopočítat chybějící stavy (V_B, T_B) & (V_D, T_D)
- $\Rightarrow$ 1, spočítat Q_i pro $\forall$ úseky
- 2, rozhodnout, co je Q_{in} a co $Q_{out} \Rightarrow \eta = \dots$

• alternativně: $\eta = \frac{|W|}{Q_{in}} \Rightarrow$ 0, jako výše

ad 0) - stavy B, D jsou určeny průsečíky příslušných izochor a adiabat

- známe V_A, T_A & V_c, T_c
- zajímá nás účinnost jako funkce $\frac{V_c}{V_A} = \epsilon$ (kompresní poměr)
- $pV = Nk_B T$ & $U = cNk_B T$

$$\eta = 1 - \epsilon^{1/c}$$

- $Q_{in} > 0$ ... teplo teče dovnitř
- $Q_{out} < 0$ ... teplo teče ven

necht' jsme již proměřili $C(T) = \text{konst} \dots$

Obecně je lepší ta strategie, kde se méně integruje a potřebuje Q, W lze vyjádřit z rozdílu stav. proměnných: $W = p \Delta V, \dots$

- 1, spočítat Q_i pouze pro úseky, kde teče dovnitř $\Rightarrow Q_{in}$
- 2, spočítat práci pro $\forall$ úseky a $W = \sum W_i$ (bez ohledu na znaménko!)